

ग्रामवालजन (ग्राम + वाल - जन) m. *Bauerbursche* VBT. 11, 7. .
 ग्रामभूत (ग्राम + भूत) m. *Gemeindebote, Gemeindediener* Āhnikat. im ÇKDr.
 ग्राममहुरिका (ग्राम + महु) f. 1) *ein best. Fisch, Silurus Singio* (मृ-ङ्गी) Ham. — 2) *Dorfprügelei* TRIK. 3, 3, 18. H. a. n. 6, 1. MED. k. 234.
 ग्राममहिषी (ग्राम + म०) f. *ein zahmer Büffel* ADBH. Br. in Ind. St. 1, 40. — Vgl. u. ग्राम्य 1, c.
 ग्राममुख (ग्राम + मुख) n. *Marktplatz* TRIK. 2, 1, 20. m. (!) ÇABDAR. im ÇKDr.
 ग्राममृग (ग्राम + मृग) m. *Hund* TRIK. 2, 10, 6. H. c. 181. Hār. 78. ÇABDAR. im ÇKDr.
 ग्राममौख्य Hīt. 66, 6 eher fehlerhaft für ग्रामसौख्य (vgl. ग्राम्यमुख), als *Gemeindevorsteher*, in welcher Bed. man ग्राममुख्य erwartet hätte.
 ग्राम्य (wohl denom. von ग्राम) ग्राम्यति *einladen* Dhātup. 35, 40.
 ग्रामयाज्ञक (ग्राम + या०) adj. *für ein ganzes Dorf oder eine Gemeinde Opfer vollbringend* MBh. 3, 13355. ÇĀTĀTAPA im ÇKDr.
 ग्रामयाजिन् (ग्राम + या०) adj. dass. M. 4, 205.
 ग्रामयुद्ध (ग्राम + युद्ध) n. *Dorfprügelei* TRIK. 3, 3, 18. MED. k. 234.
 ग्रामरथ्या (ग्राम + र०) f. *Dorfstrasse* P. 6, 2, 62, Sch.
 ग्रामवत् (von ग्राम) adj. *mit Dörfern versehen*: मही MBh. 8, 4570.
 ग्रामवास (ग्राम + वास) m. *das Leben im Dorfe oder Dorfbewohner* P. 6, 3, 18, Sch. — Vgl. ग्रामेवास.
 ग्रामवासिन् (ग्राम + वा०) P. 6, 3, 18, Sch. adj. *in Dörfern lebend, gezähmt* (von Thieren): सत्तैषां (जरायुजानां) ग्रामवासिनः (nämlich: गौरवाविमनुष्याश्च अश्वाश्चतरुगर्दभाः) MBh. 6, 166. 168. Vögel JĀG. 1, 172. m. pl. *die Bewohner eines Dorfes* M. 7, 118. — Vgl. ग्रामेवासिन् und ग्राम्य.
 ग्रामवास्तव्य (ग्राम + वा०) m. *Bewohner eines Dorfes* MBh. 12, 4803.
 ग्रामषण्ड (ग्राम + षण्ड) gaṇa मनोज्ञादि zu P. 5, 1, 133; davon nom. abstr. ग्रामषण्डक ebend.
 ग्रामसेवर (ग्राम + से०) m. *the common sewer or drain of a village* WILSON.
 ग्राममुख n. = ग्राम्यमुख MBh. 5, 3225.
 ग्रामकासक (ग्राम + का०) m. *Schwestermann* ÇABDAR. im ÇKDr.
 ग्रामाधान (ग्राम + आधान) n. *Jagd* HALĀJ. im ÇKDr.
 ग्रामात् (ग्राम + अत्) m. *Dorfgrænze* ÇAT. Br. 13, 2, 4, 2. PĀR. GRHJ. 2, 11. ग्रामात्ते *in der nächsten Umgebung eines Dorfes* M. 4, 116. 11, 78. AK. 2, 2, 19.
 ग्रामातीय (von ग्रामात्) adj. *in der nächsten Umgebung eines Dorfes gelegen* M. 8, 240.
 ग्रामिक (von ग्राम) m. *Oberhaupt eines Dorfes* M. 7, 116. 118. MBh. 12, 3264. 3266.
 ग्रामिक्यै n. nom. abstr. von ग्रामिक gaṇa पुरोहितादि zu P. 5, 1, 128.
 ग्रामिन् (von ग्राम) 1) adj. *eine Gemeinde —, einen Stamm um sich habend*: स एवामै सज्ञातान्प्रपच्छति ग्राम्यैव भवति TS. 2, 1, 3, 2. 6, 1. — 2) m. a) *Dorfbewohner, Bauer*: ग्रामिणां रतिः coitus (vgl. ग्राम्यधर्म, ०मुख) Buḥ. P. 4, 29, 14. वाला ग्रामिपुत्राः *Bauerknaben, Strassenjungen* N. 13, 23. — b) *Oberhaupt eines Dorfes* BRĀHMANAKULĀKĀRIKĀRIKĀ im ÇKDr. — 3) f. *ग्रामिणी die Indigopflanze* ÇATĀDBH. im ÇKDr.

ग्रामीण (wie eben) P. 4, 2, 94. 3, 25, Sch. VOP. 7, 15. 1) adj. subst. *zum Dorfe gehörig; Dorfbewohner, Bauer* H. 301. MED. n. 46. ग्रामी-णेभ्यो अन्नं सुरा सुराभ्यः KAUC. 11. BHART. 1, 89. PAÑKĀT. 243, 21 (ग्रामिण). AMAR. 11. GAUDAP. zu SĀMĀHJAK. 19. एकग्रामीणमतिथिम् *zum selben Dorfe gehörig* ÇĀNKH. GRHJ. 2, 16. ग्रामीन् (sic und zwar nicht Druckfehler) = सभूतो ग्रामिः *von Dörfern unterhalten* MED. n. 58. — 2) m. *Hund* MED. n. 58. — 3) m. *Schwein* RĀGĀN. im ÇKDr. — 4) m. *Krähe* MED. n. 58. — 5) f. अ) *die Indigopflanze* AK. 2, 4, 3, 13. MED. n. 46. — b) *eine best. Gemüsepflanze (पालङ्का)* RĀGĀN. im ÇKDr.
 ग्रामीय adj. von ग्राम in *समानग्रामीय zur gleichen Gemeinde gehörig* ĀCV. GRHJ. 4, 4.
 ग्रामीयक (von ग्रामीय) m. *Gemeindemitglied*: ग्रामीयकुलानां च समन्तं सीमि सन्तिष्ठः । प्रष्टव्याः M. 8, 254.
 ग्रामेय (von ग्राम) m. *Dorfbewohner* MBh. 12, 3264. ग्रामेया H. a. n. 3, 203.
 ग्रामेयक (von ग्रामेय) P. 4, 2, 95, VĀRT. adj. subst. *zum Dorfe gehörig; Dorfbewohner* TRIK. 3, 1, 4. H. 301.
 ग्रामेवास = ग्रामवास P. 6, 3, 18, Sch.
 ग्रामेवासिन् = ग्रामवासिन् P. 6, 3, 18, Sch.
 ग्राम्यै (von ग्राम) P. 4, 2, 94. VOP. 7, 15. 1) adj. subst. = ग्रामीण TRIK. 3, 1, 4. H. 301. = ग्रामे ज्ञानः P. 4, 3, 23, Sch. = ग्रामभवे जनः H. a. n. 2, 354. a) *im Dorfe u. s. w. im Gebrauch seiend, dort entstanden, dort bereitet*: पात्राणि TS. 5, 1, 6, 2. अग्नि AIT. Br. 7, 7. अन्न ÇAT. Br. 9, 1, 4, 3. 12, 7, 9. M. 6, 3. vom Feuer eines Häuserbrandes KAUC. 133. *Dörfer betreffend*: कर्माणि M. 7, 120. n. *im Dorfe bereitete Speise*: न ग्राम्यमुपयुञ्जीत य आरण्ये मुनिर्भवेत् MBh. 1, 3637. ग्राम्यभोजन Ind. St. 1, 33. — b) *im Dorfe lebend, Dorfbewohner* JĀG. 2, 166. in verächtlichem Sinne (im Gegens. zum geachteten Wälderemiten): अपि च ज्ञानमंजनः सर्वा-न्वेदान्पितुर्गृहे । ज्ञायमान इवाधीपाद्ग्राम्य इत्येव तं विदुः ॥ MBh. 13, 2179. BĀG. P. 3, 24, 29. स्त्रोपुप्रसङ्ग एतादृकसर्वत्र त्रासमावहः । अयोश्च-राणां किमुत ग्राम्यस्य गृहचेतसः ॥ 9, 11, 17. प्रियं प्रमुद्राम्य इव प्रियाया विधितुः *wie ein Dorfbewohner, der den rohen Sinnesgenüssen nachgehen darf*, 3, 3, 5. — c) *in Dörfern —, unter Menschen lebend, von Menschen gezogen, zahm, cultivirt*; von Thieren und Pflanzen: पशवः AV. 2, 34, 4. 3, 31, 3. RV. 10, 90, 8. M. 11, 199. PAÑKĀT. 68, 14. 215, 6. deren giebt es sieben AV. 3, 10, 6. VS. 9, 32. TS. 7, 2, 3, 1. ÇAT. Br. 3, 8, 1, 16. MBh. 3, 10664. nach BAUDHĀJANA: Ziege, Pferd, Rind, Büffel, Schwein, Elephant, Maulthier; nach ĀPASTAMBA: Ziege, Schaf, Rind, Pferd, Esel, Kameel und der Mensch, SĀJ. zu AIT. Br. 2, 17. Maulthier st. Kameel MBh. 6, 168; vgl. SUCR. 1, 203, 15. गज N. 13, 7. मूकः AK. 2, 10, 23. H. 1281. VARĀH. BRH. S. 83, 24. 90, 2. 93, 7. ० मोस *Fleisch von einem gezähmten Thiere* SUCR. 1, 267, 10. ग्राम्यारण्याश्चौषधीः MBh. 1, 6638. deren gleichfalls sieben TS. 5, 2, 5, 5. 7, 3, 1, 1. दश ग्राम्याणि धान्यानि ÇAT. Br. 14, 9, 3, 22. — d) *im Dorfe gestattet, auf die im Dorfe erlaubte Geschlechtslust gerichtet*: परश्रिया न तप्यति ये सतः पुत्र्यर्षभाः । ग्राम्या-दर्यान्वित्वाश्च दुर्गाण्यतितरति ते ॥ MBh. 12, 4069. सक्तं ग्राम्येषु भोगेषु R. 3, 37, 3. 4, 34, 23. ग्राम्यान्कामान् BĀG. P. 4, 23, 36. 6, 1, 64. ग्राम्य n. *Geschlechtslust, Beischlaf* H. a. n. MED. j. 17. मृगया पानमत्ताश्च ग्राम्ये चै-वातिरिक्ता (चत्वारि व्यसनानि महीनिताम्) MBh. 2, 2270. ग्राम्यमति